

Fotoglosa

Voda už byla příliš teplá

KONEC SEZONY. Několik desítek otužilců zakončilo jarní sezonu v rybníku Kuchyňka v Třebíči. Voda osm stupňů nad nulou jim připadala až příliš teplá. Na konci plavby na ně čekala ještě ve vodě sladká odměna.

Foto: Antonín Zvěřina

Z tvorby čtenářů

Zimní

Silnice bílá, čerstvě zasněžená, a nikde není stopou narušená. V raním tichu pomalu kráčím, sníh měkce křupe, já cestu znám. Okolo říčky mé kroky vedou, jdu zvolna pod oblohou těžkou, šedou. Až potom zpátky budu se vracet, sníh už se třeba začne zas ztrácet. Ta zima bílá tají svá kouzla, i do mé duše ta kouzla vklouzla. Až tu sníh nebude, až začne jaro, budu si říkat – to se mi zdálo...

Eva Zavadilová,
Jihlava

Pohled do neznáma

Stojím na břehu a sleduji pomalu mizející slunce. Jeho odraz se třpytí na vlnách a v dálce se rýsuje temný obrys útesu s přirozenou skalní branou. Otázkou je, co je za ní? Možná jen další část moře, nekonečné a tiché nebo snad něco víc?

Pohled do neznáma v sobě vždy nese něco magického i znepokojivého. Neznámé nás přitahuje a probouzí v nás naši zvědavost, ale zároveň v nás vyvolává nepopsatelný dojem.

Lidé odjakživa stáli na břehu a dívali se dál, přes hranice možností. Čím více toho víme, tím víc si uvědomujeme, kolik toho ještě nevíme. Podobně jako slunce, i náš život zapadá a my se koukáme dál do budoucnosti, která je pro nás neznámá. Jaký bude zítřek? Jaká bude naše budoucnost? Každý den je výzvou, kterou musíme přijmout a zvládnout.

Ať už se nachází za tou branou cokoliv, jediný způsob, jak to zjistit, je vydat se cestou do neznáma.

Tereza Löfflerová,
ZŠ Seifertova Jihlava, 9.A

Miloš Vystrčil

V březnu letošního roku tomu bylo přesně 75 let od zrušení účasti reprezentačního týmu ČSR v hokeji na mistrovství světa v Londýně, kde jsme měli obhajovat zlatou medaili z roku 1949.

Odlet hokejistů do Londýna byl zrušen na poslední chvíli 11. března 1950 s nepravdivým odůvodněním, že reportéři Čs. rozhlasu nedostali britská víza.

Pravým důvodem zrušení účasti na šampionátu byla obava komunistického režimu, že

„Ztracená léta“

hokejisté v Londýně oznámí své rozhodnutí zůstat v emigraci.

Reakce frustrovaných hokejistů při jejich následném setkání 13. března 1950 v Praze v hospodě U Herclíků nezůstala bez následků. Na základě udání byla na místo poslána hlídka Státní bezpečnosti, která zde zatkla Zlatomíra Červeného, Václava Roziňáka a Augustina Bubníka. V následujících dnech byli pozatýkáni další hráči, hostinský Mojmír Ujčík a jako poslední, 24. března, hokejový brankář Bohumil Modrý. Zatčení B. Modrého, který nebyl v sestavě hokejového týmu a pobýval tou dobou mimo Prahu, signalizovalo, že nepůjde o vyšetřování výtržnosti a protirežimních výroků, ale že ty se stanou záminkou k sestavení vykonstruovaného politického procesu.

Šest zatčených hokejistů bylo vyšetřováno v tzv. hradčanském domečku a násilím nuceno k doznání o vojenské špionáži. Neveřejný proces Státního soudu „s protistátní skupinou Modrý a spol.“ se konal 6. a 7. října 1950 v Praze na Pankráci.

Bohumil Modrý, Augustin Bubník, Stanislav Konopásek, Václav Roziňák a Vladimír Kobranov byli odsouzeni za velezradu a špionáž k trestům odnětí svobody v délce 10–15 let; dalších 6 hokejistů a hostinský Ujčík ke kratším trestům. Nejvyšší soud rozsudky potvrdil. Propuštění byli v roce 1955, rehabilitováni v roce 1968.

Tragický osud našich hokejistů přesně v den 75. výročí jejich zatčení jsme si společně s kolegy senátory Jiřím Růžičkou, Janem Pirkem, Martinem Bednářem a se syny Augustina Bubníka Gustavem Bubníkem ml. a synem Stanislava Konopáskem Janem Konopáskem a dalšími účastníky připomněli u pamětní desky umístěné na zdi již bývalé hospody U Herclíků ve Pštrossově ulici.

Nápis na desce je svědectvím, které o komunistickém režimu mnohé vypovídá: „V tomto domě se nacházela zlatá hospůdka, v níž byla komunistickou zvlášť 13. 3. 1950 násilně přerušena kariéra hokejových mistrů světa z let 1947 a 1949 a stříbrných medailistů ZOH z roku 1948. Byli nespravedlivě

pozatýkáni a obviněni a odsouzeni do uranových lágrů.

AUGUSTIN BUBNÍK (14 LET), ZLATKO ČERVENÝ (3 ROKY), PŘEMYSL HAJNÝ (1 ROK), JOSEF JIRKA (6 LET), VLADIMÍR KOBRANOV (10 LET), STANISLAV KONOPÁSEK (12 LET), JIŘÍ MACELIS (2 ROKY), ING. BOHUMIL MODRÝ (15 LET), VÁCLAV ROZIŇÁK (10 LET), JOSEF ŠTOCK (8 MĚS), ANTONÍN ŠPANINGER (1 ROK) HOSTINSKÝ MOJMÍR UJČÍK (3 ROKY).

Tato deska byla věnována Městskou částí Praha 1“

Knihy s názvem „Ztracená léta“ s podtitulem „Příběh hokejového zločinu“, kterou společně k vydání v roce 2021 připravili Vladimír Škutina, Robert Bakalář a Gustav Bubník ml. připomíná slavnou nelibost komunistickým režimem zničenou ztracenou hokejovou generaci.

Patřili k nejlepším na světě. Na ledě byli schopni porazit každého. Jako u mnoha dalších nepohodlných to komunistům bylo jedno. K dalším zločinům přidali zločin hokejový.

(Autor je předsedou Senátu PČR)

SNÍMEK z umístění pamětní desky na zdi již bývalé hospody ve Pštrossově ulici.

Foto: archiv autora

Školy, představte se

Vydařený rej masek ve školní družině

Zima, to není jen období plesů a bálů, je to i období masopustu a karnevalů. Jako každoročně děti ze školní družiny základní školy Havlíčkova v Jihlavě oslavily toto období maškarním karnevalem.

Všechna oddělení školní družiny se sešla v

tělocvičně a proměnila ji v barevný rej masek. Školní karneval přinesl dětem spoustu zábavy, pohybu a smíchu.

Na programu byla přehlídka karnevalových masek, soutěže s balónky, plnění úkolů na stanovištích za pomoci starších žáků. Čtvrtáci

nám pomohli rozhybat těla při společném tanci.

Zatancovali jsme si na písničky známé nejen z pohádek. Každý si vybarvil klaunovu kravatu a za splnění všech úkolů dostal odměnu.

Poslední tanec jsme dotančili s nafukovací-

mi balónky a nyní nezbyvá než se těšit na další společnou akci. Rodičům patří poděkování za krásné kostýmy, které s dětmi nachystali.

kolektiv vychovatelek ZŠ Havlíčkova

Foto: archiv školy